

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad Arctiones Limites Redactvm

Danz, Johann Andreas

Francofvrti, MDCCXLVIII.

VD18 12109185

Cap. VII. De Particvlis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17995

Inconnexæ per se vocem constituere possunt :

Connexæ aliæ, quæ in oratione semper aliis adhærent ; suntque potissimum מְשֻׁרֵי וְכֻלָּב. Ex quibus

I. מ (ex מְּ præfigitur per (·) sequente Dagesch forti (y) ; quod tamen, si litera sequens fuerit 'schevatum, ex eadem (præter duo) una cum (:) excidit z).

II. ה Interrogativum (α) (ordinarie) cum (·) præfigitur (a) :

[(·) Sequente (:) vel littera Gutturali sine (·) habet (·)].

(γ) Rarius, potissimum ante Præfixum, cum (·) sequente Dagesch b).

[(δ) Sequente vero Gutturali, Kametsfata imprimis, habet (:·) : nunquam vero ה Interrog. ante ע (·) habet, nec (-) sequ. Dagesch, nisi litera cui apponitur, fuerit Præfixa, aut in Verbis Præformativa.]

III. וְכֻלָּב (c) ordinarie cum (:) præfiguntur,

F 2

tur,

inveniens F. לְשֹׂאֵרָה ad portandum, ex נִשְׂאָה, coll. §. 44. I. 2. & יִצְאָה egredi, ex יִצְאָה, coll. §. 46. II. (y) מִתְּהַרָה e fundo. - (z) מִיְדֵי e manibus, ex יְדֵי : מִירוּשָׁלַם ab Hierosolymis. (a) אֵן דֵּן an de? (b) אֵן דֵּן אֵן דֵּן an secundum clamorem de ea? (c) אֵן דֵּן אֵן דֵּן spiritus : אֵן דֵּן אֵן דֵּן juxta viam : אֵן דֵּן אֵן דֵּן in signa : אֵן דֵּן אֵן דֵּן in principio.

tur, sed extra Regimen, ante vicinum tonum nonnunquam etiam cum (,) (d)

OBS. I. ו tamen Schureck recipit,

(α) Ante Affines במה (e), nisi nonnunquam ob vicinum tonum habeat ( ) (f); itemque

(β) Ante literas (extra ו (g)) cum (:) simplici (h), aut composito (i) sub litera non Gutturali, notatas.

OBS. 2. ו Conversivum in Præteritis adhæret quidem per punctum alias usitatum; sed (præter primam pluralem, & pleraque Quiescentium tertia) tonum ex penultima (radicaliū acuta) dimittit ad ultimam (k) (afformativam).

OBS. 3. ו Conversivum Futuris præfigitur per (-), sequente Dagesch forti (l): ac, extra pausam tamen, ac primam singularem.

(β) Tonum plerumque simul ad penultimam, (si simplex hæc fuerit), retrahit ex ultima (m).

CAP.

(d) וְגַבְבָּהּ וְקִדְמָה וְיָמָה & versus meridiem, ac ad ortum, & versus mare: כְּעֵרָה circa tempus: לְמַיִם ab aquis: בֵּינוּ inter nos. (e) וּבֵין & inter; וּמֵעַץ sed de arbore: וְיִפְחָד & timebit. (f) וְיִבְהוּ & inanitas: וְיָמָה certe morietur: וְיִפְחָד & timor. (g) ex יְהִי erit, fit וְיִהְיֶה & erit. (h) וְיִלְהַבְדִּיל & ad separandum. (i) וְיִזְהַב & aurum. (k) וְיִאֲכַלְתָּ & comedes: וְיִקְיַמְתִּי & stabiliam. (l) וְיִקְרָא & vocavit &c. (m) Ex יִקְוִים surget, fit וְיִקְוִים & insurrexit: ex הוֹסִיף addet F. וְהוֹסִיף & addidit, coll. §. 18.

CAPVT VIII.

DE

FIGVRIS ETYMOLO-
GICIS.

§. 51.

Figurarum hic aliæ Voci aliquid otiose superaddunt ; aliæ aliquid ei , sensu salvo, detrahunt. Quæ superaddunt, sunt *Prosthesis*, *Epenthesis* & *Paragoge*: *Aphæresis*, *Syncope*, & *Apocope* Quibus addi potest *Metathesis*.

§. 52.

Rarior est *Prosthesis*, quæ præponit ab initio literam כ (n) vel ל (o), aliasque (p) punctatas.

§. 53.

Epenthesis in medio vocis inserit, non tantum

I. Literas *Quiescentes* נ (q), ר (r), & ש (s) post vocalem potissimum cuiuslibet homogeneam. Sed &

F 3

II.

(n) בְּעֵבֶר *propter*. Sed vid. *interpr.* §. 166.
(o) לֵאמֹר *gens*: ex אִמֹם. (p) אֲרוּשׁ *trituro*,
pro רוּשׁ. (q) וְקָאֵם *surget*: רֵאשׁוֹת *excelsa*,
&c. (r) מִיִּרְדֵי *a descendere me*. (s) יִצִּיֵּד *indicabit*: הִיבֹט *prospice*: הִיעָשָׂה *fiet*, &c.